

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PLATON

ORGAN FOR METROPOLITANSKOLENS DISCIPLE

7. Årgang

maj

1960/61.

Få kørekortet nu

SPECIAL-RABAT FOR GYMNASIASTER!!!

AUTOKØRESKOLEN

Dronning Olgas vej 20 · København F · Telefon FAsan 8553

**BRUGTE
SKOLEBØGER
KØBES BEDST
HOS
BLOCH**

BOGBANKEN

Skolernes mellemlød ved
udveksling af skolebøger og
indbindingscentral

FIOLSTRÆDE 34
Byen 2462-6556
7804

POUL HOLM

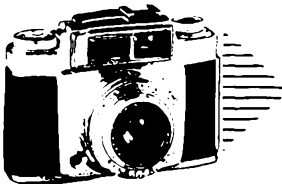
Silkegade 11 - København

C. 3082 — 13382

Skolens leverandør

Sport

Rekvisitter
Beklædning

Fra-DAG til DAG

fremkalder og kopierer jøg din film

NORA FOTO

Gartnergade 4

Jørgen S. Christiansen

LUNA 2586

Mørkekammer: LUNA 1473

PLATON

Struenseegade 50. Kbhvn. N. Medl. af Dansk Skolebladsråd, tilknyttet Europ. Schoolmagazine Ass.
 Oplag : 380. Ansv.hav.: S. Vinterberg, 1 ks.
 Forr. før. Inger-Lise Jensen. Trykfejl: I. Boserup.

sludder og vrøvl

Kære Metropolitanskole !

Nu har jeg gået på dig i tre år.

Jeg ved ikke, om du har gjort mig til en nyttig samfundsborger, sådan som du altid har sagt, var meningen med dig; men du skal nu alligevel have tak, for hvad skulle jeg dog ellers have bestilt i al den tid? Jeg vil nu lige sige en ting, som jeg er lidt sur på dig for, og det er altså det, at du aldrig fik sat noget i dørene ind til drengenes wc'er, så man ikke kunne kigge ind i dem; det har faktisk - sammen med en vis naturlig blufærdighedsfølelse hos mig - gjort mig ret ukampdygtig i indtil flere timer. "Big Brother is watching you", det skulle der - efter loven og profeterne - være hele 23 år til.

Ellers har du været meget pænt diskret. Der er ligefrem dem, der mener for diskret, og at du ikke har været nok interesseret i dine menneskers sjælelige velfærd; ja der er minsandten rebeller, som vredt påstår, at du er bagstræberisk og hindrer det unge, friske initiativ i dets frie udfoldelse.

Nå ja, vi kan vel også nok - uder at gå nogen alt for nær - blive enige om, at du har bremset en smule her og der, det er ovenikøbet hårdt, at du er kommet i avisen for det. Men en fryd har det nu alligevel været at betragte, hvor elegant og diplomatisk sådan noget til tider kunne gøres. Og jeg vil sandelig da også håbe, at du har haft din morskab af at betragte os. Gymnasiaster, det er jo nogle skæge

nogle, det vil i hvert fald enhver gymnasiast være parat til at skrive under på.

Jeg ville faktisk give meget for sådan som dig at have lov til bare at stå der udenfor det hele og kunne grine af dem. Det er ellers ikke altid det bare grin for os. Du skulle bare vide sådan en masse forviklinger, der ligger og vikler sig ud og ind mellem dine indvånere. Og os drenge kan du godt tillade dig ligefrem at have lidt medlidenhed med nu og da. Vi har det skam alt andet end nemt. Nutildags lærer man jo sådan en hel masse om biologi og den slags, og så bliver det også forklaret - tidlig og silde - at i vores alder, der er det pigerne, der er de mest "modne", som det hedder. Det er egentlig rigtig unfair mod os; jeg mener - vi får jo ikke en chance, damerne føler sig sørme altid bestemt til noget større. Nej, den megen lærdom er af det onde.

Så er der dine lærere, dem bliver jeg jo nok nødt til at sige noget om. Dem kan du godt være stolt af. Naturligvis bliver man af og til lidt irriteret på dem, fordi de altså er lærere, men de er da i hvert fald tilstrækkeligt originale til, at man nok skal lade være med at glemme dem sådan lige med det første.

Til slut kunne jeg jo nok sige et eller andet om den livsbane, som du nu har startet mig på osv.; det tror jeg nu, jeg vil lade være med. Så kan vi jo i stedet for gensidigt tilnænske hverandre et : hyggelig fremtid.

Willert.

PS. Husk nu det med wc-dørene, til glæde for kommende slægter.

Gælder det
 musikinstrumenter
 gaar man i egen
 interesse til

Marno
 Sørensen

Skoubogade 5 - 11636

krigs -

Selv om det lykkes os at få atomvåben til Danmark, må man ikke tro, at vort forsvar er sikret derved. Man må stadig lægge vægt på den personlige indsats; denne side af vort forsvar har været totalt ignoreret under det sidste års atomdebat. Derfor opfylder Hans Scherfig et længe næret savn ved udsendelsen af sin lille bog, Krigs-ABC, der bl. a. omhandler nærkampens teknik. Det er ikke noget originalt værk; langt største delen stammer fra autoritative kilder som Forsvarets Håndbog i Nærkamp, der jo desværre er alt for dyr til at komme i menigmands eje. Derfor vil jeg her citere nogle af dens kernepunkter og dertil Scherfigs kommentarer.

Det hedder i forordet til Håndbog i Nærkamp, at "der kun er medtaget de vigtigste greb, stød og slag, som enhver soldat må kende for at være på højde med tiden". Det indskærpes, at uddannelsen i dette fag "gøres grundigt", og at kursus i nærkamp vil give eleverne "selvtillid, snarrådighed og kampmod", og til slut siges det, at "øvelse gør mester".

I lærebogens første afsnit gives der anvisning på, hvordan man skal slå en mand på halsen med et gevær. Et slag på halsen "gøres mere effektivt, hvis man desuden river modstanderen på halsen med sigtekornet". Slag over nakken med geværets pibe kan bruges "med fordel"; stød i hjertekulen med gevær eller karabin betegnes som "et godt stød", der er anvendeligt mod geværbevåbnet modstander, hvis det først udføres, "efter at man har tilegnet sig hans gevær". Når ofret er uden våben, og det gode kolbæstød er udført, vil endvidere en række påfølgende stød i mave og skridt også give gode resultater".

"Spark mod modstanderens skridt er i det hele taget meget effektivt." Såfremt sparket er fint udført, vil den overfaldne "bukke sammen og være ukampdygtig i nogle sekunder", og denne pause bør den ungedanske soldat eller hjemmeværnsmand udnytte til yderligere at "slå ham med slag af håndryg, spark i ansigtet eller lignende."

Dernæst følger flere variationer på spark i skridtet, kvælertag og lignende, førend håndbogen kommer ind på en ny disciplin: knivstik. Her skal man endelig sørge for, at knivstikket føres under bæltestedet; dog kan der også forekomme tilfælde, hvor det er anbefalelsesværdigt at "stikke kniven ind i halsen under øret". Men det må endelig erindres, at "alle stik med kniv og bajonet bliver mere effektive, hvis man drejer kniven eller bajonetten rundt, efter at den er stukket ind i modstanderen". Dernæst kommer nok et par spark i hovedet og en opfordring til aldrig at vise medlidenhed. Scherfig afrunder dette kapitel med at påpege, at denne håndbog sikkert vil indgå som en kær bestanddel af nationens kulturelle nyttebøger til forsvaret for vor vesterlandske kulturarv.

Næste afsnit af ABC'en omhandler forsvarrets pjece om Atom-, Biologisk- og Chemisk-krig med tegninger af, hvordan man skal vaske det radioaktive støv af ved at tage brusebad, hvordan man ikke må spise chokolade, der er efterladt af fjenden ("det kan være en biologisk mine"), påbud om ikke at låne sin tandbørste ud og meget andet godt.

Men lad mig slutte med Scherfigs gennemgang af kaptajn Skjødts pjece om atomangreb. Han skriver derom:

Kaptajn Skjødt er en rask kaptajn. Han er raskere end lyset. Naar han ser glintet fra bomben, mener han at kunne naa at dække sig for den varme-
staaling, der kommer samtidig med lysglintet og med samme hastighed. Det gør ingen ham efter.

Man skal kaste sig ned. "Bryd dem ikke om retningen. De naar ikke at vælge!" -siger kaptajnen. Det er nok rigtigt i betragtning af, at det skal ske hurtigere end lyset. Befinder man sig i et køretøj, skal man dog først standse motoren, før man kryber ned

forts. næste side.

Bert Brecht

Med hvem sad den retfærdige ikke til-
bords

For at hjælpe retfærdigheden?
Hvilken medicin smagte den døende for
besk?

Hvilken nedrighed begik du ikke, for
at

Udslette nedrigheden?

Kunne du endeligt omskabe verden, for
hvad

Veg du da tilbage?

Hvem er du?

Nedsyng i smuds,

Tryk bødlen i hånden, men

Omskab verden, den har det nødig!

Det første blik ud af vinduet om
morgnen

Den genfundne gamle bog
Begejstede ansigter

Sne, årstidernes vekslen

Avisen

Hunden

Dialektikken

Både, svømme

Gammel musik

Magelige sko

Erkende

Ny musik

Skrive, plante

Rejse, synge

Være venlig.

"under vindueshøjde" -hurtigere end
lyset!

Kaptajn Skjødtt slutter sin rådgiv-
ning sådan:

"Ovennævnte regler skal ikke være
nogen garanti for, at alle kommer
helskindet igennem et atomvåbens eks-
plosion, men De er måske en af de tu-
sinder, som reglerne kan bringe frelst
gennem katastrofen".

Hertil siger Hans Scherfig:

"Kaptajnen er for beskeden. Denne
pjece er virkelig affatet sådan, at
den kan bidrage til at frelse os alle
fra krig og katastrofe. Det er en
nyttig pjece. Den bør snarest udsend-
es gratis til alle husstande i Dan-
mark, og folk, som læser den, vil af
sig selv forme de enkle beskyttel-
sesregler, som er fornødne:

Beskyt Dem mod civilforsvaret!

Beskyt Dem mod militæret!

Beskyt Dem mod idioter!"

/v. cw

Bert (Bertolt) Brecht blev født -
Tyskland 1898.

Hans digte, hans prosa men først
og fremmest hans teater har faaet u-
dødelighedens stempel.

I 1933 udvandrede han - der var ik-
ke plads for ham i Hitlers tredje ri-
ge - og boede adskillige aar i Dan-
mark og efter at have opholdt sig ba-
ade i Sverige, Finland, og Sovjet U-
nionen sluttede han sine udlændighed-
saar i Amerika hvor han bl. a. skrev
"Mutter Courage" (opført paa Starekas-
sen i 53). I 1948 vendte han hjem og
bosatte sig i Øst Berlin hvor han dø-
de (1956).

B. B. afskyede krigen, sulten og
arbejdsløsheden, som prægede den "for-
virringens tid", han fødtes i. Han
hadede klassesamfundet og oprørtes
mod fascismen, men i virkeligheden
ville han meget hellere hellige sig
yndefulde stemningsdigte, ville have
foretrukket "en samtale med træer",
men fordi det betyder tavshed "om saa
mange ugeringer" skjulte han sit
blide gemyt under en bister strids-
mandsmaske med den troskyldigste
frækhed i sin glæde ved at fuppe aut-
oritærerne.

Det i Danmark mest berømte af hans
værker, operaen "Laser og Pjalter" med
musik af Kurt Weill, har ligesom alt,
hvad han ellers har skrevet, en soci-
al tendens, skønt denne ofte overses
i forbindelse med den overrådige hu-
mor, der er stykkets særpræg, ikke
mindst i den opførelse, det fik sidst
på Aveny-teateret, hvor man kunne no-
tere teaterets hidtil største økonom-
iske succes.

De her trykte digte fra henholdsvis
1932 og 55 viser to modsatte sider af
hans lyriske talent. I det første er
han oprøreren, der udsender sin appel
vel nok til kommunismen om at omvæl-
te den gamle forkerte verden lige meget
ved hvilke middlers brug, og i det
andet digt er han paradoxalt nok ren
stemningslyriker - uden den mindste
gnist af ironi glæder han sig over
denne "nedrige verdens" smaa værdier -
det skabende menneskes underholdende
leg med kunsten.

no.

FORAARSTRUT

Nu er årets fester overstået, til alles tilfredshed, tør man vel sige. Festudvalget har i år som aldrig nogensinde formået at skabe en stadig stigende standard, der kronedes for en uges tid siden med den store forårs-koncert, der efterhånden er blevet tradition til afløsning af revy-traditionen, der desværre gik ind for nogle år siden, således at de fleste af de nuværende elever ikke har haft den fornøjelse at opleve Møllehaves og Ole Nielsens revyer, der nok var en genoplivelser værd, men som sagt har fundet en værdig afløser som årets største festlige givenhed i forårskoncerten.

Aftenens første og vigtigste program punkt var naturligvis koncerten, der varetoges af et skønsont udpluk af skolens disciple, idet alle havde kunnet melde sig som solister eller som medlemmer af kor og orkester. Koret, der optog knapt halvdelen af første afdeling, sang under ledelse af fru Schiødt en række tyske og et enkelt dansk stykke. De dårlige prøveforhold taget i betragtning - fru Schiødt måtte rejse bort i ugen inden koncerten - havde koret opnået et pænt resultat, kun få steder vaklede sangen lidt, og i "Oh, Ewigheit, du Donnerwort" var der en sådan klangvalde, at man af og til kunne glemme, at det var utrænede elever, der sang.

Vekselvis med korets optræden spillede skolens orkester, hvis dirigent, organist Berg, virkelig havde formået at samarbejde orkesteret til en helhed. Især fæstede man sig ved Abells symfoni og Corellis obokonzert, i hvilken Hans Peder Linde spillede solostemmen som den første af aftenens solister.

Hele anden afdeling var iøvrigt forbeholdt denne kategori. Ingen af de udøvende kunstnere skal her særlig fremhæves, men det kan fastslås, at alle spillede deres numre, der forresten var af forbløffende høj kvalitet, med en dygtighed, der var imponerende. Dog bør Webers triosonate for klaver, cello og fløjte spillet af Bente, Borgbo og Berg, samt Chopins scherzo spillet af Steen Jørgensen

bemærkes. Her var tale om en udførelse af værkerne, der var så elegant, at man skulle tro, at alle musikerne var professionelle.

Tredje afdeling var viet til jazz'en, og man hørte her mange udmærkede ensembler. Afdelingen blev indledt af Flugler, der sammen med en rytmegruppe spillede et par numre i kammerjazz-stilen. Dernæst fulgte slag i slag forskellige numre, der alle var udmærket og inspireret spillet jazz. Her lagde man særligt mærke til Peter Magnussens udførelse af Sweet Georgia Brown, samt det raffinerede, af Ole Kongsted komponerede stykke "Camib". Da denne afdeling var slut takkede Rektor de udøvende og først og fremmest naturligvis de to sanglærere for det store arbejde, de havde gjort for at gøre koncerten til en stor oplevelse ikke blot for eleverne, men også for de fremmødte slægtninge og venner.

Efter at den egentlige koncert var afviklet, trak man sig tilbage fra gymnastiksalen, der blev omdannet til restaurant, hvor de aldrende gæster kunne indtage kaffe, the og hveder, en glimrende løsning på fortaringsproblemet, der de foregående år har givet festarrangørerne søvnløse nætter, uden det dog har fået særlig vellykkede resultater. I den pause, der opstod efter jazz afdelingens slutning, og inden det fortrinlige orkester fra skolebalet, Warmings Jazzband, der gjorde sig fordelagtigt bemærket også på anden vis end ved deres kvindelige pianist, havde tombolaen udmærket afsætning på sine lodder, mange og sælsomme effekter fandt her sin lykkelige ejermand, mens indtægten

forts. næste side.

RUNDT KAP HORN

Vi befinder os i Nyhavns mindre pæne del. -

Et lysende skilt med navnet "Kap Horn" fortæller os, at vi nu befinder os foran ungdommens nyeste tempel.

Døren åbnes; en tyk røg og Saint Louis Blues' inciterende toner belger os overvældende imøde. Vi stiger ind.

Den lille beværtning er delt i to dele. I den forreste er opstillet en music-box, hvorfra Lily Broberg med "Vi vasker igen på torsdag" lyder. Her finder vi stamgæsterne... søfolk med deres piger og andre, der skal have slået hul på lønningsposen. De sidder og snakker over en øl, mens de skæver ud i "Hornets" bageste del.

Her arbejder i aften Ricardo og hans gutter ihærdigt for et stuvede fuldt hus. Publikum er overvejende i alderen femten - femogtyve år. Skilte, der kundgør, at "unge under atten år har ingen adgang til lokalet", synes fuldstændigt negligeret!

De fleste danser, men der er også nogle, der bare sidder og hygger sig med en øl eller en sodavand, medens de lytter til musikken eller fordyber sig i lange diskussioner. En ung fyr med skæg i hele ansigtet, iført en "kæmpe-enorm" sweater og med bare fødder i sandaler er ved at overbevise andre om, at han hader eksistentialister og hele deres mentalitet. De andre lytter overbærende og giver ham nu

og da ret i hans meninger og glæder sig kun til, at han lader dem i fred. Et øjeblik efter er han væk - glad over at have fået forklaret, hvilket fornuftigt menneske, han egentlig er. Denne i hjørnet sidder fire piger i gule oliejakker og lange bukser med læderlapper. Jeg falder i snak med dem og får at vide, at det er første gang, de er her, Deres forældre ved ingenting og skal helst heller ikke have at vide, at de har været her. De må gerne gå i Vingården; men at de har været i Nyhavn.....

Helt for sig selv sidder en ung mand med sin skitseblok foran sig og prøver på at fæstne sine indtryk på papiret.

Hele aftenen har orkesteret spillet de gode, traditionelle jazz-rytmer, men nu er der pause: De, der dansede, finder deres pladser ved bordene og sidder i småklynger og snakker.

Vi går udenfor og indånder med velbehag den friske og varme forårsluft. Et stykke længere borte skimtes et udsprunget træ, som i den sagte vind duver til musikkens rytmer. To velvoksne eksemplarer af lovens håndhævere står hernede med hænderne på ryggen. Idet vi kommer ud, vender de sig smilende om imod os - og går videre. Dernelde fra venter de sig ingen ballade.

1-

til Congo og spedalskhedshjælpen voksede med rivende hast, således at tombola og "fraftprøve" alene indbragte 500 af de 1500 kr., der blev aftenens overskud:

Aftenen afsluttedes med dans indtil midnat, hvorefter festudvalget endelig kunne tage hjem til de lange savnede senge efter flere dages hårdt og særdeles velgennemført arbejde. Dette udvalg har siden jul vist en så overvældende aktivitet, at det rigeligt opvejer den noget døde stemning, der syntes at beherske det i det første

halvår. Det er lykkedes det matematisk dominerede udvalg, at få et virkeligt hold om tingene, hvilket er så meget mere bemærkelsesværdigt, fordi der ikke er nogen III g'er med i det; der skulle altså være mulighed for, at det kan fortsætte sin succes uafbrudt, når sommerferien er overstået og den nye MDR-bestyrelse skal begynde sit virke. Medlemmerne af festudvalget vil kunne støte den med sine praktiske erfaringer og har ved forårskoncerten bevist deres evne til at organisere et morsomt arrangement på egen hånd.

red.

fra de højere

Platon holdt to minutters adgang forleden dag. Redaktionen havde modtaget sit første læserbrev, der i k k k e handlede om interelevistiske forhold. Vi bringer det her i uforkortet oversættelse:

Hr. Redaktør!

Der er vist endnu en del disciple på skolen, som ikke er blevet klar over bibliotekets eksistens, og selv de der er klar over denne, synes det ikke at have gjort noget større indtryk på. Interessen bliver nok også svækket en del af, at det ligger på 3. sal og kun er åbent ca. 10 minutter om dagen i 4. frikvarter. Det er i øvrigt et udmærket bibliotek med komplette klassiske og ældre danske samlinger. Desuden er der en del sprogvidenskab, historie, klassisk engelsk, tysk og fransk litteratur. Der er blot den fejl ved det, at der f. eks. næsten ikke findes nogle historiske afhandlinger fra dette århundrede; i det hele taget gør det sig gældende, at den litteratur, der repræsenterer perioden efter år 1900, kun findes meget sporadisk.

Meget værre er den næsten totale mangel på matematisk - videnskabelige værker, da den lille bogreol, som står gemt bort inde i kemilokalets pulterkammer, langtfra kan tilfredsstille en matematisk interesseret elev. Det skulle da i det mindste være muligt at skaffe nogle naturvidenskabelige opslagsværker.

Summa summarum, jeg foreslår:

- 1) at skolens bibliotek bliver indrettet til en læsesal, da der mangler et sted, hvor man kan sidde og læse i en fritime uden at blive forstyrret.
- 2) at denne læsesal står åben hele dagen eller i det mindste i frikvarterene.
- 3) at lærerne skiftes til at holde øje med den.
- 4) at de håndbøger, som står på lærerværelset, bliver flyttet op på biblioteket, så det hele bliver samlet på et sted.
- 5) at man får anskaffet noget mere litteratur for matematisk interesse-rede.

Luftlag

Der er for øjeblikket tale om at bruge biblioteket til klasseværelse næste år, skønt alle er klar over de følger, dette vil få. Burde man så ikke hellere skære et stykke af Rektors kontor?

Ivan Boserup, Iks.

Vi opsøgte straks Lektor Fox-Maule på biblioteket, og han lovede at svare til næste dag. Bagefter viste Lektor Fox-Maule os rundt på samlingen, og som en lille tilføjelse til hans svar, der følger, må vi have lov at sige, at de bøger, vi fik at se - bl.a. en meget gammel udgave af Aridit Hvidtfeldts Danmarkshistorie, var så usædvanlig smukke, at vi rolig kan anbefale enhver at gå derop for bøgernes skønheds skyld alene.

Lad os sige, at en bog nuomdage koster ca. 30 kr. i gennemsnit. Et for disciple beregnet håndbibliotek med solidt indbundne, ikke altfor antikværede bøger, tilstrækkelig mange til at dække matematikeres, nysprogliges og klassikeres rimelige behov, måtte vel bestå af ca. 1000 bind, a.v.s. ca. 30.000 kr. Disse penge har vi ikke.

Læsesal? Hyggelig tanke, det synes jeg også. Men for det første skulle vi altså have bøgerne, for det andet skulle vi have et lokale. Jamen - der er jo biblioteket på tredje sal? Der-

PLATONS SORTE LISTE

til er blot at bemærke, at det indtil sommeren 1960 har måttet bruges som et (bestemt ikke videre velegnet) klasseværelse og antageligvis efter sommerferien atter skal bruges hertil. Når der ikke i år er undervisning der, skyldes det, at skolen foreløbigt er en klasse mindre end normalt, da 2. m. er faldet bort; men det vil altså blive opvejet ved en eller flere gymnastikklasser.

Hvad går vor beskedne bibliotekskonto til? For en stor del til lærernes håndbogssamling, hvoraf størstedelen er placeret i et par reoler på lærerværelset. Det forekommer rimeligt, at lærerne i deres frikvarterer og såre sparsomme fritimer kan finde oplysninger indenfor (eller i tilknytning til) deres fagområder på et lettilgængeligt sted, det drejer sig hovedsagelig om opslagsbøger, oversigtsværker, konversationslexica, ord-bøger til og fra fremmede sprog; endvidere bruges vore penge til løbende tidsskriftsabonnementer.

Nu de bøger, der findes på biblioteket, kan de lånes ud? Ja - men med forbehold. Men tænk på vort dilemma. Her findes f. eks. en del yndige gamle folianter fra 1600- og 1700-tallet, hovedsagelig på latin, græsk og fransk. Tænk vi os sådanne lånt ud, slæbt frem og tilbage nogle gange på knallert, så er de hurtigt færdige med at se godt ud. De kan egentlig kun bruges som museumsstykker, til demonstration af, hvordan man trykte i fortiden. Vi har en hel pæn samling ældre dansk litteratur, en hel del (ganske umoderne) historisk litteratur, en diminutiv og stærkt forældet samling engelsk, tysk og fransk litteratur, nogle tidsskriftsrækker fra ca. 1800 - 1840, en pæn samling latin og græsk (størsteparten af udgaverne er ca. 100 år gamle).

Summa Summarum: Skolens bibliotek, der i 150 år er blevet opbygget (og vel at mærke ikke for disciplene men for lærerne), kan umuligt konkurrere med et kommunebibliotek.

Der skal penge til, mange penge endda, og plads.

Venlig Hilsen F. M.

Lysen i salen slukkes, et kort øjeblik sidder enhver som lammet, alene med det skærende mørke, med alle sanser hager man sig fast ved det svage lysskær, der siver ud under tæppet oppe på scenen, man er hele tiden naget af den forfærdende følelse af at være alene. Da pludselig fejrer projektøren gennem mørket, leder et øjeblik febrilsk efter retningen op mod scenen og rammer så sit mål, tæppet glider til side, og frem træder - uberørt af projektørens lyn - den Odysseus, der uforfærdet skal føre os frelst gennem aftenens krydstogt over tonernes hav; dagens mand, ikke imponerende af størrelse, men så meget mere bemærkelsesværdig ved den fortættede medfødte frækhed, der udstråler fra hans ulasteligt påklædte person; Metropolitan-skolens frygtelige svar på Radiofonien's Volmer Sørensen, vores allesammens Mik.

Denne aften vil altid stå for os med lysende klarhed, men ikke som noget specielt afsnit af hans liv her på skolen - må guderne velsigne det og gøre det af en passende længde - altid viser han den samme venlighed mod os alle, selv for den mindste tredjemellem'er, ja netop måske for ham har han altid et af sine berømte venlige smil og en dårlig vittighed parat. Det er vist unødvendigt at ønske ham en strålende fremtid, han er en self-made man - hvilket fritager Vorherre for et betydeligt ansvar.

Motto: En lille og vågen er bedre end en stor og doven. Visse mener dog at det sidste ville have været at foretrække i dette specielle tilfælde.

DEN FORSVUNDE FULDMÆGTIG.

Endnu engang er der blevet udsendt en tranebog af Hans Scherfig, denne gang "Den forsvundne fuldmægtig". Vi træffer her flere af de gamle skolekammerater fra "Det forsømte forår", hvis personer iøvrigt går igen i næsten alle Scherfigs satiriske romaner.

Theodor Amsted, tidligere metropolitane, en pligtopfyldende fuldmægtig i Krigsministeriets 14. afdeling, får pludselig lyst til at leve livet i landlig frihed og fred, og sammen med Mikael Mogensen (ham, der spiste såkaldte medaljer og drak tynd kaffe i universitetets frokoststue) laver han et udspekuleret forsvindingsnummer. Men den kriminelle intrige er kun en ramme, Hans Scherfig bruger som påskud til at håne samfundet for alt mellem himmel og jord, og der er sandelig nok at tage fat på! Det er en fantastisk morsom bog, skrevet i en herlig stil, der får det til at krible i én af fryd.- Og så må vi affinde os med, at Metropolitan skolen også her spiller en lidet flatterende rolle, og trøste os med Scherfigs ord, sagt ved et discipelrådsarrangement sidste år: "Rent umiddelbart kunne det godt se ud til, at ånden og tonen på skolen er blevet lidt bedre."

nis.

Iøvrigt er udkommet af tranebøger :

Alan Paton : Ve, mit elskede Land.
Edgar Wallace : Den blodrøde cirkel.
Erich Maria Remarque : Triumfbuen.
Graham Greene : Magten og Æren.
W. Somerset Maugham :

Honning og Malurt.

Peter Seeberg : Fugls Føde.

Mezz Mezzrow og Bernard Wolfe :

Min Aske til de Sorte.

IKKE SOM DE ANDRE - GUDSKELOV !
problemtyngt stykke på Skolescenen.

Det er utroligt, at skolescenen vil byde ældste hold noget så usandsynligt makværk, som det stykke vi sidst blev lokket ind til.

Brændende aktuelt emne : Jødefor-
dømme. Mon man har hørt om det før?

Tiltalende var det dog, at det denne gang var blandt amerikanere det foregik. Mindre heldigt var det derimod, at det medførte, at stykket kom ned på en standard, så det kunne fordøjes, uden man behøvede at tage tyggegummi-
et ud af munden.

For at aflede opmærksomheden lidt fra amerikanernes egne diskriminerende handlinger, fik de små, modbydelige og dyriske japanere det glatte lag. Kort sagt, makværket havde egnet sig bedre sim technicolorfilm i Vesterbros Biograf. Det prostituerede i sandhed et dødsens alvorligt problem. Amerikansk livsfilosofi, når den er den er allermost vammel.

Nissen.

SONJA HAUBERG.

På grund af Sonia Haubergs efterladte roman "April" som nylig - 13 år efter hendes død - er udkommet, vil jeg endnu en gang på det varmeste anbefale hendes bøger til jer, som ikke har haft den oplevelse at læse en af dem.

"Syv år for Lea", er jo nok den af hendes 3 bøger, som er mest aktuell for os, fordi der simpelthen er skrevet om os og for os. Det at Sonja Hauberg i teknisk og kompositionsmæssig henseende ikke står så fast som i det at udtrykke følelser og forståelse betyder intet.

Man kommer til at holde af Ruth, og ser gennem hende pludselig så mange ting klart.

Hendes debutbog "Hvad vil du mig?" er en lidt bleg men nænsom og følt bog. Hovedpersonens så overdimensionerede følsomhed, giver ikke bogen det almengyldige, som vist nok har været tilsigtet, men er alligevel så absolut en bog, som er værd at læse. Den handler om "sjælens ubodelige ensomhed", om en studerende piges uegnethed til at komme sammen med sine medmennesker.

Da Sonja Hauberg i 1948 døde af tyfus i Finnmarken, efterlod hun altså den bog, som først nu - så sent - er kommet ud. Frederik Poulsen skriver om den: "Efterladt roman af Sonja Hauberg...et gribende farvel til livet" Læs den og lær en vidunderlig kvinde at kende. Vis eller forær hendes bøger til andre; hun fortjener at blive læst ikke én men flere gange. 1.

håndgribelige fordele....

Moderne strikvarer af 'Dralon' giver Dem følgende håndgribelige fordele: Hurtige at vaske, hurtigt tørre... smukke i såvel mønster som facon. Formfaste, d. v. s. at de hverken kryber eller bliver for store i vask. Strikvarer af 'Dralon' filter naturligvis ikke og så er de lette, bløde og behagelig lune.

Sagt med få og velvalgte ord... det skal være strikvarer af

'Dralon' er
en fiber fra

dralon®

Den verdenskendte
'Dralon'-etiket betyder:
Kontrolleret fra fiber
til færdigvare.

to gange :

Henrik Sørensen, I ks.

Jeg er rørende enig med Pelant i, at det er ganske sjovt at studere propagandaens virkninger.

Propagandaen (i dette tilfælde pressen) har i følgende rækkefølge brugt tre midler mod atomprotestmarchen: Fortielse, latterliggørelse og mistænkeliggørelse. Du er, Moestrup, blevet stikkende i anden fase. (Din artikel om halvtellektuelle gavflabe og selvironi er interessant, sammenholdt med denne artikel.) Du er tilmed stolt over din holdning. Citat "...det er en følelse af afmagt, en erkendelse af, at mennesket i sit videbegær har skabt et uhyre af så umådelig styrke, at det rent ud sagt skal være forbandet yngledygtig for at overleve det." Din holdning, denne form for "hvad-skal-det-nytte-mentaliteten", der ville have fået Hørup til at rødme, er end ikke en dødsmerket olding værdig.

Du stiller det tåbelige spørgsmål, om vi (atomkampagnen) tror, at vi opnår andet end omtale i aviserne. Med en lille smule omtanke ville du have indset, at dét er noget af det bedste og vigtigste atomkampagnen har præsteret.

Den danske presse har (af en eller anden grund, måske ønsker man ikke at irritere vore brave, demokratiske NATO-fæller) haft en udenrigspolitisk orientering, der er en direkte undergravning af demokratiet. For når folk fuldstændigt mangler viden om vore allieredes rædselsgerninger (f. eks. franskmændenes SS-lignende terror i Alger), mens de på "det Bedste-maner" fyldes med fantastiske historier om, det krigsliderlige Kreml og om, hvad der sker i Sovjetunionen, når stoffet i Kongo- og Laos-krisen lægges frem, som om det er kommunisterne, der er aggressive, skønt det forholder sig stik modsat, og når uendelig meget forties, ja så kan man ikke forlange, at folk skal kunne tage et velovervejede standpunkt. Atommarchen har ført til en debat om vor forsvars- og udenrigspolitik (er det derfor, militaristerne er så bange for den?). Denne

forts. s. 14, sp. 1.

Peter Kamp, III mmb.

Ganske vist er dit indlæg i Platons sidste nummer rettet mod Weltzer men dermed ogsaa mod samtlige deltagere i marchen og mod ideen som neined. Jeg kan derfor heller ikke lade dine ord upåtaalt.

Dit forevar for resignationens passive medlemmer er vældig smukt og menneskeligt, men mon disse overhovedet ved, hvad de giver op overfor. Ved mere end blot en brøkdæl af dem, hvad vi søger gennem denne protest (ud over at irritere Kampman). Jeg er bange for, at de hverken fortjener eller behøver dit forsvar.

Jeg betragter det som marchens maal, at inspirere og skabe en solid og omfattende oplysning for alle de "lige glade" og "bedrevidende", for det "bedrevid" er kun udtryk for usikkerhed og trøsten sig med "Vi har det, aah aah, saa dejligt..," eller for en letkøbt pessimisme. Oplysning tvinger i det mindste til en smule selvstændig tænkning, og først da kan man forsvare at tage et standpunkt i en sag.

Det smager ogsaa, synes jeg, en smule af en misforstaaelse, maar du mener, at marchen giver sig ud for at løse deltagerens problemer (give dem et redningsbelte). Tværtimod! Bare det kunne gaa op for vore modstandere, at marchen ikke i sig selv er et maal men blot et middel til at nå et sådant. Vi ved alle, at der ikke findes en patentløsning, tak!

Hvad dine "interessante" deltagere angaar skal de ingenlunde forsvares af mig. I alle demonstrationer vil være medløbere og saa meget desto bedre. Jo flere til at raabe de sløve op, jo bedre.

Af alle vore modstandere er de næsten værst, der luller sig ind i en

forts. s. 14, sp. 2.

For guds skyld **Vaagn op**

Dette manende budskab sender profet Buchman (først Oxfordbevægelsen, nu MRA, moralsk oprustning) ud til alt folket i den frie vestlige verden (dvs. Portugal, Spanien, "Det frie Kina, Katanga osv.).

Efter at have set denne annonce for MRA i et ellers saa respektabelt blad som Dagens Nyheder, overgik der mig den lykke at faa MRA billedrevy i mine hænder. En hastig gennemlæsning efterlod et indtryk af kulørt amerikanisme, naar den er værst, tykke lodrette løgne og en pervers antikommunisme. Dette indtryk blev fuldt ud bekræftet ved nøjere studium.

Først lige et par ord til belysning af Moralsk Oprustnings profet, Frans Buchman. Til at begynde med var han Oxfordbevægelsens leder. Da Hitler kom til magten blev han henrykt over dette bolværk mod Kommunismen og var lige ved at ønske Gestapo-chefen Heinrich Himmler (broder Heinrich som han kaldes indenfor de ledende kredse i MRA) kanoniseret.

Nu har han stiftet Moralsk Oprustning, og blandt sine fornemste fortalere kan tælles bl. a. Adenauer, der forgæves søgte at holde haanden over Oberländer, og som endnu kan beskytte saavel Jødelovenes forfatter Globke, som tidligere nazist og SA-mand nuværende indenrigsminister Schröder.

Den af vestlig kapital underkøbte Tschombe, der har folkedrab paa samvittigheden, er ogsaa svært begejstret for MRA.

For slet ikke at tale om Det "frie" Kina, der i en atmosfære af nationalt fornæderi, verdensrekord i korrupsion, terror og tortur, ydmygt bøger sig i støvet for MRA's krav om absolut renhed, ærlighed, uselviskhed og kærlighed.

Nu over til MRA's billedrevy. Fra en tale af hans Naade Dr Bernardus Kaelin: "Vi har al grund til at takke Gud for, at Han har udvalgt en mand, dr. Buchman, til at formulere en saadan ideologi og inspirere andre med den. Han er Guds instrument."

paa kommunistisk magtovertagelse, men et folks sunde reaktion paa at faa skæbnefællesskab med USA. MRA fortæller pralende, at de reddede Kerala fra kommunistisk styre. Men de glemmer at sige, at kommunisterne gik frem i stemmetal, men mistede flertallet i parlamentet over for en koalition, der strakte sig fra storgodsejere til højresocialister. Altsaa ikke en sejr i befolkningen, men udelukkende en valgteknisk sejr.

"MRA kræver alt af os unge og er virkelig sjovt." Kommentarer er overflødige.

"Vi behøver vaaben i vore hænder, en lidenskab i vore hjerter, og MRA's ideologi i vore liv." Netop. MRA kan ikke klare sig uden, at den har atomvaaben, dette Satans eget vaaben, i baghaanden. Saa overlegen er ideologien aligevel ikke over for kommunismen.

I en anden artikel roser MRA sig af, at de har frelst store dele af Kongo fra kommunismen. For det første Lumumba var ikke kommunist. Ved at dræbe ham overgav de øvrige kongoleisiske ledere en stor del af landet til Gizenga, der er kommunist. Det er den frelse MRA har givet Kongo. For det andet: Gizengas fremgang er kun blevet hindret af to ting. En SS-lignende lejetrophær, der er betalt af vestlig kapital, og et luftvaaben ledet af belgiske officerer. Det er værd at huske, at MRA er Vestens ideologi.

Fra en anden artikel: "Optøjer rystede Tokio i juni 1960. Det var det aar Peking havde planlagt at overtage Japan." Man maa tage sig til hovedet og spørge: "Er det dem eller os, der er idioter?" Det er klart, at optøjerne i Tokio ikke var et forsøg

"Vi (MRA) holdt skansen (i Kongo), og saa rykkede FN ind og ikke russerne". At de to ting har noget med hinanden at gøre er en stor løgn. Russerne har aldrig tænkt paa at intervenere i Kongo. Det ville betyde et for stort prestigetab. forts. n. side

VÅGN OP ... forts. fra forrige side.

"For fem aar siden fik Frans Buchman denne tanke: "Det er ikke hudfarve, der tæller, det er karakter." Dette er da virkelig, hvad enhver med demokratisk sindelag altid har ment. At Frans Buchman først fik tanken for fem aar siden, vækker til eftertanke.

"Moskva og Peking lover ubegrænset støtte til et forbund af verdens sorte, gule og brune folkeslag for at bekæmpe den hvide mand i Europa og Amerika." Snak er det, hvorfor skulle Moskva lægge den hvide race for had? Det Moskva vil er at nedbryde imperialismen, akkurat det samme som alle i dette land vil. Den form for frihed Moskva vil give kolonierne er væsentlig forskellig fra hvad vi forstaar ved demokrati og frihed. Men MRA vender sig ikke imod den frihedsberøvende og udbytende kolonialisme. De siger blot: "Imperialismens store fejl var, at den ikke levede i absolut ærlighed, renhed, selviskhed og kærlighed".

ATOMMARCH... forts. fra s. 12, sp. 1. diskussion vil forhåbentlig medføre, at tys-tys-politikken opgives både af forsvars- og udenrigsministerium.

En atommarch er det eneste middel til at vise politikerne, at der er en bred folkestemning (det eneste politikerne frygter ; man kunne jo miste et par "ben") bag modstanden mod atomvåben.

Endelig kunne det jo være, at man ville have lagt mærke til nogle af dine såkaldte medløbere, hvis der havde været mere end en eller to. Der var imidlertid ingen, der opførte sig påfaldende eller pinligt, udover nogle KU-demonstranter på Rådhuspladsen.

Og jeg agter ikke prøve på at forstå endsige respektere din indstilling, for den er ganske simpelt en løben fra demokratiets elementære pligt : At tage et standpunkt.

Henrik Sørensen.

Forøvrigt var det et folkeoptog, der indførte demokratiet i Danmark.

"Valget er MRA eller kommunisme." Dette er noget topmaalt øvl, men skulle man endelig gaa ind for tankegangen, saa læs artiklen en gang til, søg flere oplysninger om MRA, og dem selv. Jeg ville melde mig ind i DKP.

Henrik Sørensen, Iks.

**FARVELADER
PENSLER
OG
KUNSTNERARTIKLER**

Københavns Tapetmagasin
Hostrup Have 60
NO 300 - 8385

ATOMMARCH... forts fra s. 12, sp. 2.

fatalistisk pessimisme. De sidder med hænderne i skødet uden at foretage det mindste skridt i positiv retning, og det er politikerne efterhaanden alt for vant til at regne med. De handler med jer uden at give jer besked, og I er tilfredse med det, for "hvad kan det nytte?". Du klager over andres mangel paa moralsk ansvar. Har du selv tænkt over det ansvar, du paadrager dig ved at sidde afmægtig derhjemme?

Det er nødvendigt at lade de mennesker, der er sat til at representere os, vide, hvor de har os, saa de kan give sig tid til at overveje det ansvar, de i særdeleshed har.

Og i denne sag har du og dine meningsfæller, og dem er der mange af, et M E D A N S V A R .

Glem ikke det i
Peter Kamp.

Metropolitane- samfundet

Henvendelser og forespørgsler mod-
tages af sekretæren, højesteretssagfører
Carl Heise, Ny Vestergade 1, K, eller
formanden, landsretssagfører Johan As-
mussen, Frederiksgade 19, K.

...det er hos

MUNKSGAARD

studenterne

handler!

Sv. Aa. Weinreich

en gros & detail

Kød - Flæsk

Pålæg - Fjerkræ

Falkonér Allé 49

Telefoner: Godthåb 2353 — 2352

på gafflen

LOMMEPHILOSOPHI

v/kallifpygos

Man kan hvad man vil - undtagen at putte tandpasta tilbage i tuben.

Smiger kan være meget usund, navnlig hvis man sluger den raat.

Enhver er sin egen lykkes smed; desværre er det meget faa, der virkelig har forstand paa smedehandværket.

Alle der ivrigt stræber fremad mod succes burde af og til vende sig om og se efter om den ikke er lige i hælene paa dem.

De fleste mennesker plejer, naar de skal feje foran deres egen dør, at feje det hele over til naboem.

Aand er magt; det omvendte er løgn.

Livet er som en roterende tænde; det er let at komme ind, men svært at holde balancen.

Omfanget af et problem er i reglen proportionalt med antallet af de tanker man ofrer paa det.

Salig er den mand, der rakker ned paa alle, thi han vil ikke blive beskyldt for partiskhed.

Den første halvdel af vort liv bliver ødelagt af vore forældre; den anden af vore børn.

Forskellen paa mennesker og aber er at menneskene hele tiden søger at finde forskellen.

Det værste ved en "self-made man" er, at han elsker sin skaber alt for højt.

KUN FOR INDVIEDE :
Fem elefanter ligger lidt tungt i maven.

Selvglæde er den højeste form for nøjsomhed.

Arbejde adler; men det er udemokratisk at have adlsstand.

Atombomben, flyvemaskinen og lynlaasen har bevist, at intet i denne verden er umuligt.

I en krig er Gud altid med den bedste hær.

Religion er sukket fra det menneske, der er løbet overende af vanskelbne, en hjerteløs verdensføleri og sjælløse miljøers sjæl.

Det er opium for folket.

Karl Marx

Uden tvivl er Marxismen en religion i dette ords laveste betydning. Ligesom enhver lavere form for religionsudøvelse er den til stadighed blevet brugt saadan at man hugger en frase fra Marx selv og bruger den som et opium for folket.

Simone Weill

Det er let at springe over hvor gærdet er lavest, men det er lettere at gå udenom.

Nogle mennesker er egoister, resten tænker kun paa sig selv.

Det er klogt at have høje og mange idealer; saa varer det længere, førend de bliver nedbrudt.

CHRISTIAN F. RØMER
Boghandel

Skindergade 29

Mi 3130

UNUSUAL
SHAPES

UNUSUAL
SHAPES

IN THE MOST
UNUSUAL
PIPE-SHOP
IN THE WORLD

PIPE
DAN
13 VESTERGADE
Copenhagen
DON'T PASS BY
WHEN YOU PASS BY